

toire end det, der hurtigst muligt kunde omsættes i Mønt, som i et langt Aaremaal har søgt at tilfredsstille Provinsernes Krav i saa Henseende. For nogle Aar siden var i de ledende Kredse i Kjøbenhavn Tanken oppe om at komme Provinserne til Hjælp ogsaa i denne Henseende. Saaledes som Tanken den Gang formedes, var Meningen at yde Understøttelse til en enkelt dygtig Direktør, som man havde særlig Tillid til, og lade denne Mand rejse til nogle enkelte udpegede Byer med et mere udvalgt Selskab, med hvilket han saa skulde søge at yde en bedre Kunst. Den daværende Chief for det kongelige Teater interesserede sig for den Tanke, at det kongelige Teater kunde komme til at træde i et vist Vekselvirkningsforhold dertil med Repertoire, Kunstneres Gæstespil osv. Den Tanke, som da var oppe, kom jo ikke længere end paa det rent foreløbige Overvejelserstadium, og jeg antager ogsaa, at det var ganske heldigt, at det ikke kom længere, fordi jeg tror, at ordnet paa den Maade vilde det ikke have givet tilstrækkeligt Udbytte, og det vilde vistnok ogsaa have ligget noget fjernere at yde Statshjælp til en enkelt privat Person. Man maa ogsaa erindre, at rundt omkring i de forskellige Byer findes mange temmelig umulige Teaterlokaler, og at dette omflakkende Liv vilde slide paa Dekorationerne og trætte og sløve Personalet, og det vilde ogsaa være vanskeligt for Staten at kunne kontrolere Anvendelsen af de Penge, der ydedes, og man vilde maaske i det hele kunne bestride det formaalstjenlige i at yde Penge til en Privatforretning for at gøre den mere lukrativ. Nej, skal der foretages noget rationelt i den Henseende, saa maa det foretages ved en Art Decentralisation i Kunstforholdene og Centralisation i Provinserne om et Par enkelte Punkter, og det ligger da, forekommer det mig, naturligst at tænke paa Odense og Aarhus. Ligesom det kgl. Teater her selvfølgelig er mest for Sjællænderne, som jo have en temmelig let Adgang til at komme herind og komme hjem endog samme Aften, saaledes ville Teatre anbragte i Odense og Aarhus, henholdsvis for Fyn og Jylland give disse Provinser et Bidrag til med rimelig Anvendelse af Tid og Penge at kunne nyde godt af god scenisk Kunst, idet man ikke alene virker for dem, der direkte kunne komme til at nyde godt af disse Teatre, men selvfølgelig ogsaa paavirker den øvrige Kunst i Provinserne, idet Folk paa en god Maade ville blive mere kræsnere. Ogsaa i Kunstverdenen gælder det jo om,

at man maa kræve for at kunne faa. Det forekommer mig ikke uberettiget at andrage om Støtte af saadanne to nationale Scener af anden Rang, men for at et saadant Andragende skulde opfyldes, vilde det være rimeligt, at der blev stillet den Fordring til Borgerne i den By, som saaledes begunstiges, at de viste en virkelig og alvorlig Interesse for Sagen og virkelig selv vilde yde et betydeligt Offer. Det er noget, som Aarhus staar i Begreb med at opfylde. Ved en Samvirken mellem Byraadet og Borgerne er der skaffet Midler til at rejse en moderne indrettet og i det ydre monumental smuk Teaterbygning. Jeg kan henviser d'Hrr., som maatte interessere sig derfor, til Tegninger betræffende dette Teater, som ere fremlagte her paa Tingets Bord. Teatret bygges af den bekendte dygtige Arkitekt, kgl. Bygningsinspektør Kampmann. Det koster op imod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og det er for Tiden i Begreb med at komme under Tag. Det er et Teater af Størrelse omtrent som Dagmar-teatret, altsaa fortrinlig indrettet til en god Talescene. Man vil af, hvad Byen saaledes staar i Begreb med at gennemføre, se, at der er et alvorligt Folkeønske til Stede om i et værdigt Hjem at rykke ind med god scenisk Kunst gennem et fast Selskab af passende Størrelse og med gode Kræfter og under en dygtig artistisk Direktørs Ledelse. Men det kan absolut ikke naas, hvis Staten ikke vil yde nogen Hjælp til Driften, i det mindste i de første Aar, indtil man har indarbejdet Sagen, saa man har faaet Lejlighed til at drage en passende stor Tilskuerkreds til sig og drage den bort fra Varietéerne og alt det Gøgl, som ogsaa i Provinserne er den gode Kunsts værste Fjende. Gennem et saadant passende Tilskud vil man ogsaa kunne opnaa at stille en Række Pladser i et saadant Teater til Raadighed for Smaakaarsfolk til en overordentlig billig Pris. En saadan national Scene af 2den Rang i Provinserne vilde formentlig ogsaa paa anden Maade kunne støttes her fra Hovedstaden, støttes fra det kongelige Teater ved Udlaan af Repertoire og Noder, ved Gæstespil, og den vilde ogsaa kunde gøre noget Gengæld i saa Henseende ved at give det kongelige Teaters Elever Lejlighed til at træde op. — Det er jo en Kendsgerning her, at saadanne Elever have ondt ved at faa den nødvendige Øvelse og Uddannelse, fordi Teatret ikke evner at tilbyde dem Lejlighed til at spille saa ofte, som deres Udvikling kræver. Det Statstilskud, som der andrages om, 25,000 Kr., tør vel næppe anses for at være særligt højt, hvor det gæl-